

Sygn. akt VII U 117/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2014 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Kamil Jaśkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy T. N. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania T. N. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 5 listopada 2013 r. znak: (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od odwołującego T. N. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 23 grudnia 2013 r. ubezpieczony **T. N. (1)** wniósł do Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 5 listopada 2013 r. znak: (...) w której określono jego zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne (należność główna – 1312,18 zł oraz odsetki liczone na dzień 5 listopada 2013 r. w kwocie - 36,00 zł), z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne (należność główna – 523,46 oraz odsetki liczone na dzień 5 listopada 2013 r. w kwocie 8,00 zł) oraz z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (należność główna – 109,16 zł oraz odsetki liczone na dzień 5 listopada 2013 r. w kwocie – 000 zł).

W uzasadnieniu odwołania, T. N. (1) podniósł, iż organ rentowy nie zapewnił mu możliwości prawidłowego udziału w postępowaniu administracyjnym. Z uwagi na powyższe ubezpieczony wniósł o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji (odwołanie k. 2 a.s).

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 22 stycznia 2014 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał iż związku z prowadzoną działalnością gospodarczą ubezpieczony był obowiązany do opłacania należnych składek na ubezpieczenie społeczne za każdy miesiąc prowadzenia działalności gospodarczej bez uprzedniego wezwania w odpowiednim terminie i w odpowiedniej wysokości. Z ustawowego

obowiązku odwołujący się nie wywiązywał, co spowodowało powstanie zadłużenia na koncie płatnika. Organ rentowy podkreślił, iż pismem z dnia 3 września 2013 r. Zakład zawiadomił płatnika o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności, natomiast pismem z dnia 4 października 2013 r. poinformowano ubezpieczonego o jego zakończeniu. Organ rentowy podnosił nadto, iż w obydwu pismach zawarto informację o uprawnieniach przysługujących ubezpieczonemu w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym. W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wskazał, iż na podstawie rozliczenia konta płatnika, stwierdzono wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na:

- ubezpieczenie społeczne za okres od czerwca 2013 r. do lipca 2013 r. w kwocie należności głównej wynoszącej 1312,18 zł wraz z odsetkami obliczonymi na dzień 5 listopada 2013 r. w kwocie 36,00 zł;

- na ubezpieczenie zdrowotne za okres od czerwca 2013 – lipca 2013 r. w kwocie należności głównej 523,46 zł wraz z odsetkami liczonymi na dzień 5 listopada 2012 r. w kwocie 889 zł;

- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres czerwca 2013r. do lipca 2012 r. w kwocie należności głównej w wysokości 109,16 zł wraz z odsetkami liczonymi na dzień 5 listopada 2012 r. w kwocie 0,00 zł.

Organ rentowy podkreślił, iż odwołujący na żadnym etapie postępowania nie kwestionował faktu istnienia zadłużenia, natomiast zarzuty odwołującego dotyczące niezapewnienia stronie udziału w postępowaniu, są w ocenie ZUS całkowicie niezasadne. Mając na uwadze powyższe, organ rentowy wskazał, iż odwołanie ubezpieczonego winno podlegać oddaleniu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony T. N. (1) urodzony dnia (...), rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej pod firmą (...), nazwa skrócona: (...) T. N. (1), NIP (...) od dnia 1 października 2009 r. W związku z rozpoczęciem prowadzenia powyższej działalności odwołujący dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek opłacania składek ubezpieczeniowych ZUS powstał dla T. N. (1) w dniu rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej tj. od dnia 1 października 2009 r. i jest aktualny do chwili obecnej albowiem ubezpieczony kontynuuje wykonywanie działalności gospodarczej (...) T. N. (1) (na podstawie zgłoszenia do ubezpieczenia k. 5, 5v a.r., oraz danych z internetowego systemu Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej dla działalności o numerze NIP (...)).

W związku ze stwierdzeniem zaległości, w opłaceniu składek na ubezpieczenia społeczne, płatnika T. N. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) T. N. (1), w okresie od czerwca 2013 r. do lipca 2013 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Pismem (...) Oddział w W. pismem z dnia 4 września 2011 r. powiadomił ubezpieczonego T. N. (1) o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy. W treści zawiadomienia, organ rentowy w oparciu o dyspozycję art. 50 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, wezwał płatnika składek, w charakterze strony do złożenia w terminie 7 dni pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Korespondencja została doręczona do płatnika składek za pośrednictwem dorosłego domownika T. N. (2) w dniu 19 września 2013 r. Następnie pismem z dnia 4 października 2013r., doręczonym płatnikowi składek w dniu 18 października 2013 r. T. N. (1) został powiadomiony o zakończeniu postępowania wyjaśniającego. W treści zawiadomienia organ rentowy pouczył ubezpieczonego, (w oparciu o treść art. 10 § 1 k.p.a.), iż został wyznaczony siedmiodniowy termin, liczony od dnia otrzymania pisma, na wypowiedzenie się przez płatnika składek co do zebranych dowodów w sprawie określenia wysokości należności na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne i Fundusz Pracy. (zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego k. 9 a.s.).

W toku postępowania Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, iż ubezpieczony nie uiścił składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres czerwca

2013 r. do lipca 2013 r. oraz nie złożył w sprawie żadnych wyjaśnień w zakresie powstałego na jego koncie ubezpieczeniowym, zadłużenia.

W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 5 listopada 2013 r., decyzję znak: (...)DZP- (...), którą określił wysokość zadłużenia płatnika z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę 1.312,18 zł wraz z należnymi odsetkami w kwocie 36,00 zł, ubezpieczenie zdrowotne na kwotę 523,46 wraz z należnymi odsetkami w wysokości 8,00 zł oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na kwotę 109,16 zł (decyzja k. 2 a.r.).

Od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. T. N. (1) odwołał się do Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, inicjując tym samym niniejsze postępowanie odwoławcze.

W toku postępowania, odwołujący T. N. (1) kilkakrotnie został pouczony o możliwości zajęcia stanowiska, złożenia wniosków dowodowych, celem uzasadnienia powstałego na jego koncie zadłużenia, bądź jego braku. Po raz pierwszy strona odwołująca została pouczona o prawach przysługujących jej w toku procesu, po doręczeniu jej w dniu 14 lutego 2014 r. korespondencji sądowej zawierającej odpis odpowiedzi na odwołanie organu rentowego wraz z sądowym wezwaniem do usunięcia braków formalnych odwołania (doręczenie odpowiedzi na odwołanie k. 7 a.s., wezwanie do usunięcia braków formalnych odwołania k. 8 a.s., potwierdzenie odbioru korespondencji k. 14, 14 v. a.s.).

Następnie pismem z dnia 31 marca 2014 r. doręczonym dorosłemu domownikowi, zamieszkującemu pod adresem odwołującego, T. N. (2), odwołujący został wezwany do stawienia się osobiście Sądzie, na rozprawie, wyznaczonej na dzień 4 sierpnia 2014 r., celem przesłuchania go w charakterze strony, pod rygorem pominięcia dowodu z jego zeznań. Odwołujący nie stawił się na posiedzeniu Sądu w dniu 4 sierpnia 2014 r. Natomiast pełnomocnik organu rentowego, obecny na rozprawie, podtrzymał swoje stanowisko zajęte w sprawie, wnosząc o oddalenie odwołania. Wskazał, iż nie prawdą jest, że odwołujący nie był należycie poinformowany o toczącym się postępowaniu administracyjnym. Zdaniem pełnomocnika ZUS T. N. (1), był informowany zarówno o wszczęciu jak i o zakończeniu postępowania oraz o prawach jakie mu przysługują. Pełnomocnik ZUS podnosił, iż ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą w okresie objętym zaskarżoną decyzją, czego w odwołaniu nie negował. Reprezentujący organ rentowy, pełnomocnik, wniósł o zasądzenie od odwołującego kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach sprawy oraz aktach rentowych. Zdaniem Sądu Okręgowego powyżej wskazane dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają oraz tworzą spójny stan faktyczny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie T. N. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział z dnia 5 listopada 2013 r. znak: (...) nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2009 r. nr 205, poz. 1585 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na terenie Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Jednocześnie zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 4 tej ustawy obowiązkowi ubezpieczeniem emerytalnemu i rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Stosownie zaś do treści art. 32 ww. ustawy do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich

nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców, ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Ponadto stosownie do treści art. 36 powyższej ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, natomiast osoba, w stosunku do której wygasł tytuł do ubezpieczeń podlega wyrejestrowaniu z tych ubezpieczeń. Zgłoszenie do ubezpieczeń oraz zgłoszenie wyrejestrowania płatnik składek jest zobowiązany złożyć w terminie 7 dni od daty zaistnienia tego faktu.

Przepis art. 46 ust. 1 ww. ustawy stanowi, iż płatnik składek obowiązany jest według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Nadto, stosownie do treści art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, nie później niż:

- 1) do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- 2) do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych;
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników.

Z dokumentów zawartych w aktach sprawy wynika jednoznacznie, iż odwołujący prowadził działalność gospodarczą w spornym okresie. Przeprowadzone postępowanie wyjaśniające zarówno w postępowaniu administracyjnym, jak również w niniejszym postępowaniu odwoławczym doprowadziło Sąd Okręgowy do przekonania, iż za sporny okres odwołujący nie uiszczał należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – mimo, iż podlegał tym ubezpieczeniom z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy podkreśla w szczególności, że w postępowaniu administracyjnym, ubezpieczony był informowany o możliwości złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek oraz wysokości stwierdzonego zadłużenia. W piśmie zatytułowanym: zawiadomienie o wszczęciu postępowania, organ rentowy pouczył ubezpieczonego w oparciu o art. 50 § 1 k.p.a. o możliwości złożenia w terminie 7 dni, pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek. Również w piśmie zatytułowanym: zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego, organ rentowy pouczył ubezpieczonego w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a. o możliwości wypowiedzenia się w terminie 7 dni w kwestii zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia należności z tytułu nieopłaconych składek.

Sąd Okręgowy wskazuje, że zgodnie z treścią wskazanego art. 50 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej może wzywać osoby do udziału w podejmowanych czynnościach i do złożenia wyjaśnień lub zeznań osobiście, przez pełnomocnika, na piśmie lub w formie dokumentu elektronicznego, jeżeli jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy lub dla wykonywania czynności urzędowych. Stosownie natomiast do treści art. 10 § 1 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał, iż organ rentowy prawidłowo prowadził postępowanie administracyjne. Zakład Ubezpieczeń Społecznych umożliwił T. N. (1) wypowiedzenie się w kwestii nieopłaconych składek, złożenia wyjaśnień w terminie 7 dni od dnia odebrania korespondencji organu rentowego, na etapie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, jak również w korespondencji zawierającej zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego. Sąd dokonując analizy postępowania będącego podstawą wydania zaskarżonej decyzji, miał na uwadze, iż zarówno pierwsze jak i drugie zawiadomienie o kolejnych etapach postępowania w sprawie nieopłaconych składek, zostało skutecznie doręczone T. N. (1), za pośrednictwem pełnoletniego domownika- T. N. (2), zamieszkującego pod adresem do korespondencji wskazanym przez płatnika składek w dokumentacji akt rentowych. T. N. (1) natomiast na żadnym etapie postępowania administracyjnego, nie włączył się aktywnie do wyjaśnienia organowi rentowemu kwestii spornych, nie negocjował faktu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie wskazanym w treści zawiadomień, a następnie w spornej decyzji. Ubezpieczony nie złożył żadnych wniosków

dowodowych, wyjaśnień, pozwalających Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych na poczynienie odmiennych ustaleń na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w konsekwencji wydanie decyzji stwierdzającej wysokość zadłużenia płatnika składek.

Składając odwołanie od decyzji stwierdzającej wysokość zadłużenia podkreślał, iż wniosek o uchylenie zaskarżonej decyzji jest uzasadniony ze względu na niezapewnienie prawidłowego sposobu udziału w postępowaniu (a więc z powodu naruszenia art. 10 § 1 k.p.a.). W ocenie Sądu Okręgowego, stanowisko odwołującego jest całkowicie bezzasadne. Organ rentowy dokonał wszelkich czynności umożliwiających stronie czynny udział w postępowaniu administracyjnym. Sąd Okręgowy w oparciu o stanowisko Sądu Apelacyjnego w Olsztynie, zawartym w wyroku z dnia 19 grudnia 2013 r. w sprawie sygn. akt II SA/Ol 1045/13, zważył, iż zarzut naruszenia art. 10 § 1 k.p.a. może odnieść skutek tylko wtedy, jeżeli strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. Warunkiem sine qua non uchylenia decyzji z powodu naruszenia przepisów postępowania jest bowiem wykazanie, że takie naruszenie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. W niniejszej sprawie uchybienie proceduralne na które powołuje się strona odwołująca nie miały miejsca, a wobec powyższego T. N. (1) nie mógł wykazać, że organ rentowy ograniczył go w dokonaniu jakiegokolwiek czynnościach procesowej.

Sąd dostrzegł na etapie niniejszego postępowania odwoławczego, bierną postawę odwołującego, dochodzącego jak wskazał w treści odwołania – uchylenia zaskarżonej decyzji. T. N. (1) zobowiązany do uzupełniania braków formalnych odwołania poprzez uzasadnienie wniosków, zawartych w odwołaniu, powtórzył jedynie bezzasadne twierdzenia o niezapewnieniu mu czynnego udziału w sprawie przez organ rentowy. Odwołujący wezwany do osobistego stawiennictwa na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2014 r., do złożenia zeznań w sprawie, nie stawiał się, nie złożył także żadnych wniosków dowodowych.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, zwraca uwagę, że zgodnie z tezą zawartą w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 grudnia 2012 r., w sprawie V Ca 2479/12 Kontradiktoryjność procesu cywilnego, wymaga by to strony wskazywały dowody w celu wykazania swoich twierdzeń. Bierność strony w tym zakresie, zwłaszcza gdy (...) nie zobowiązuje sądu do prowadzenia dowodów z urzędu. (...). Zgodnie natomiast ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi zawartym w wyroku z dnia 7 października 2013 r. w sprawie sygn. akt III AUa 27/13, podzielanym przez tutejszy Sąd Okręgowy: z chwilą wniesienia odwołania (T. N. (1)-na gruncie niniejsze sprawy) stał się stroną procesu, a organ rentowy jej przeciwnikiem procesowym. Podporządkowanie się obowiązującym w procesie cywilnym zasadom, w tym zasadzie kontradiktoryjności, wymaga, aby strony powoływały dowody na poparcie swych twierdzeń, albowiem sądy ustalają fakty na podstawie dowodów. Bierność w tym zakresie nie zobowiązuje sądów do poszukiwania dowodów z urzędu, gdyż w myśl zasady kontradiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach. To strony są dysponentem toczącego się postępowania dowodowego i to one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Powyższe jasno wynika z art. 3 k.p.c., który wskazuje, że to na stronach spoczywa obowiązek dawania wyjaśnień co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów na ich poparcie.

Mając powyższe na uwadze całokształt materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, iż odwołujący nie udowodnił podniesionych przez niego twierdzeń o ograniczeniu jego czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym. Pouczony o prawie udowodnienia swoich twierdzeń w postępowaniu sądowym, nie przedstawił jakichkolwiek wniosków dowodowych, a przede wszystkim nie kwestionował na żadnym etapie postępowania administracyjnego jak też sądowego wysokości stwierdzonego w decyzji zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy czy też samej okoliczności prowadzenia działalności gospodarczej spornym okresie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz powołanych powyżej przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych orzekł jak w sentencji wyroku w punkcie 1.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia

przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 490), zasądzając od odwołującego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, że w sprawach dotyczących zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, wysokość stawek minimalnych opłat za czynności radcy prawnego określa § 11 ust.2 wskazanego powyżej rozporządzenia, zgodnie z którym stawki minimalne wynoszą 60,00 zł, w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego.

Sąd Okręgowy podkreśla, że stosownie do treści przepisu § 5 rozporządzenia: wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. Sąd Okręgowy wskazuje w tym miejscu, że sprawy cywilne objęte postępowaniami odrębnymi opisane zostały w tytule VII k.p.c. Wśród nich, w dziale III oznaczono sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych. Niniejsza sprawa jest - rodzajowo - sprawą z zakresu ubezpieczeń społecznych. W cytowanym rozporządzeniu w kategorii spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych wymieniono jedynie sprawy o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy zważył, że stosując przewidziane rozporządzeniem kryterium podobieństwa rodzajowego, należy uznać, że niniejsza sprawa jest sprawą objętą tym samym rodzajem postępowania odrębnego, co sprawy oznaczone w treści § 11 ust. 2 rozporządzenia. Wobec powyższego, Sąd uznał, że wysokość kwoty kosztów zastępstwa procesowego zasądzona na rzecz organu rentowego, reprezentowanego przez radcę prawnego, będzie ustalona wg stawki przewidzianej w § 11 ust 2 rozporządzenia, z uwagi na podobieństwo rodzajowe spraw o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz przedmiotowej sprawy dotyczącej zadłużenia płatnika z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne.

Z: (...)

J.R.